

по-прѣди. Спомнилъ си онази нощъ, която той прѣ-
каралъ въ пустинята. Още не успѣлъ да довърши
разказа си и въ него се зародила мисълта: дали
нѣма въ онѣзи страни пазбища, понеже тамъ се
бѣха показали слѣди отъ вода? Той още помнялъ
посоката, по която се намирала тази долина. И
скоро малкиятъ неговъ керванъ тръгналъ на пжтъ.
Водачъ на онѣзи, които тръгнали напрѣдъ, като
разгледвачи, билъ самиятъ старецъ.

Каква била неговата радостъ, когато вмѣсто
пустинната пѣсъчна долина, въ която той нѣкога
си прѣнощувалъ, сега намѣрилъ раззеленѣлъ, раз-
цвѣтѣлъ, плодороденъ оазисъ. Тукъ обтегнали ша-
тритъ и разсадили наоколо плодовити палми. Тѣх-
нитъ плодове доставяли за всички храна, влакната
платове и вѣжета, сокътъ — разнообразно питие,
а клончетата и листата имъ служили като строите-
ленъ материалъ.

